

Řehole a život

duben - květen 2011

Vás všechny, kteří obejmete tuto Řeholi, vyzýváme s láskou Ježíše Krista nenásledovat ryze světské způsoby a nekonat nečestné činnosti (Řeh. TOM IV, 11)

Pro dobro vaší duše mějte ve velkém odporu krádež, loupení, lichváření a jakoukoli nedovolenou smlouvu a všechny způsoby lakomství. A protože nebude odňat hřích, jestliže se nenahradí způsobená škoda, snažte se co nejdříve vrátit cizí majetek, máte-li nějaký. (Řeh. TOM I, 4).

Obrátte se a každý z vás ať přijme křest ve jménu Ježíše Krista na odpuštění svých hříchů (Sk 2, 38).

Řehole pro věřící obou pohlaví Řádu Nejmenších se neomezují na předpisování chování nebo objasňování pravidel, ale ve svých nejdůležitějších pasážích přímo odkazuje na základ, na němž lze stavět obnovený život, který je předpokladem věčného štěstí.

S otcovskou něhou, a tedy *caritative in Christo* - laskavě v Kristu - (tak praví latinský text) je vyjádřeno nabádání k nenásledování světských způsobů a nekonání nečestných činností.

Vlídlost, která prostupuje toto nabádání - je založena na Kristově lásce, z níž pramení smysl a konečný cíl předpisů, které by jinak zůstaly pouze výrazy obnoveného zákonictví.

Zatímco řehole je úplně něco jiného než ukládání předpisů a právní formalismus.

Již v první kapitole je jasný kontrast mezi formálním dodržováním příkázání a totálním a naprostým přilnutím k Bohu, skrze výzvu *upevnit v Něm své srdce* (Řeh. TOM I, 1).

A ještě jednou, ve 4. kapitole, nabádání *v lásce Kristově*, nás vrací k úvaze o nabídce nového života, který pramení právě z daru Lásky, který Kristus ze sebe učinil při své smrti.

A skutečně, je to Kristově oběť svobodně přijatá, je to jeho totální darování se, které přinesly člověku, nyní osvobozenému od hříchu, možnost spásy a nového života.

Proto apoštolové k zvěsti o vzkříšení hned připojují naléhavou výzvu k obrácení (viz Sk 2,14-41). Těm, kteří se v davu *cítily být zasaženi v srdci* a ptali se *co máme dělat, bratři?*, Petr bez váhání odpověděl: *Obrátte se a každý z vás ať přijme křest ve jménu Ježíše Krista na odpuštění svých hříchů* (viz Sk 2,37-38).

Obrátit se a narodit se znovu v Ježíši: toto je postup nezbytný k účasti na novém životě, abychom se stali novými lidmi, stvořenými ve spravedlnosti a opravdové svatosti.

Obrátte se a každý z vás ať přijme křest ve jménu Ježíše Krista na odpuštění svých hříchů (Sk 2, 38).

Křesťané jsou tedy novými lidmi, povoláními žít osobní a společenskou dimenzi už ne na bázi lidské logiky, řízené sobectvím a zaměřené na dosahování osobního prospěchu. Oni jsou povoláni k budování společenství, ve kterém by vládla láska, sdílení, spoluzodpovědnost.

Přilnutí k evangeliu, a tedy k osobě Ježíše Krista, vyžaduje radikální a skutečné obrácení, vycházející ze srdce každého, pro objasnění vlastní účinnosti a významu v kontextu obnovených a vykoupných mezilidských vztahů.

Kristova láska, tj. láska, s níž se on daroval, se stává mírou lásky, která se nazývá křesťanská.

To je mé přikázání, abyste se milovali navzájem, jako jsem já miloval vás. Nikdo nemá větší lásku než ten, kdo položí život za své přátele (J 15,12-13).

Tato míra je opravdu velmi vysoká. Přijutím tohoto stylu lásky pak nezbyvá tolik prostoru pro sebe, pro vlastní zájmy a pro svou vypočítavost. Učedník je povolán nabízet svůj život za druhé prostřednictvím konkrétních gest, viditelných znamení Lásky, která klade druhého před sebe, která je ochotná ztratit svůj život, aby jej znovu našla při zrození druhého do Lásky.

Stejně jako Ježíš, který dal svůj život jako výkupné za všechny.

Obrat' se a každý z vás at' přijme křest ve jménu Ježíše Krista na odpuštění svých hříchů (Sk 2, 38).

Ve světle Kristovy lásky, tj. jeho velkorysé a totální lásky, se již nezdá výzva řehole obejít se bez světských iniciativ, tak tvrdou a radikální. A ještě více rozumnější se jeví nabádání k nekonání nečestných činů.

Nesmí nás ani udivovat konkrétní stanovení nedovolených chování, aby se jim zabránilo (krádež, loupež, lichva, nezákonné smlouvy).

Také v jiných řeholích pro soudobé laiky, a to zejména v „Supra Montem“ – Řeholi pro členy kajícího řádu, se objevovala výzva žít v co nejbezúhonnější počestnosti, distancovat se od obchodnických a materialistických smýšlení, která jsou podstatně v rozporu s evangeliem.

Autor řehole si je dobře vědom toho, jak relativizace úsudků o mravním a sociálním chování může ohrožovat věrohodnost křesťanského svědectví.

Ostatně, i v první křesťanské komunitě ne zřídka chování, která byla manipulativní a řízená logikou zisku, značně škodila dynamice lásky a dokonalého sdílení, která inspirovala první model církve.

Stačí jen připomenout podvod Ananiáše a Safíry (Sk 5,1-11), manželského páru, který dal přednost prospěchu své rodiny před závazkem dokonalého sdílení vlastnictví a jmění uvnitř komunity. Lhali apoštolům a zradili nejen důvěru bratří, ale dar samotného Ducha Svatého, který vládne ve Společenství.

Obrat' se a každý z vás at' přijme křest ve jménu Ježíše Krista na odpuštění svých hříchů (Sk 2, 38).

Opravdu se nemůžeme domnívat, že jsme dnes chráněni před nebezpečím přizpůsobení se podobným logikám, hluboce protikladným evangeliu, které defakto maří křesťanské svědectví vytvářením nebezpečného rozporu mezi vírou a životem, který nás činí *dunícím kovem a zvučícím zvonem* (viz 1Kor 13,1).

Příliš často jsme svědky projevů povrchního křesťanství, které se blýská v projevech uctívání a obřadů prostřednictvím dojemných oslav, hlučných průvodů, hrdé exhibice vnějších znamení, abychom pak odhalili prázdno (absenci) křesťanského smyslu při běžných osobních, rodinných a společenských volbách, ne vždy evangelijních.

Obrácení srdce a přilnutí k Ježíšově Lásce, totální i náročné, nás vede k tomu, abychom byli na stráži a necítili se být imunní vůči etickému relativismu, vládnoucímu v naší kultuře, který z nás teď činí navyklé protagonisty historie smutně poznamenané malými i velkými nečestnostmi, které, i my, jsme ochotni příliš snadno bagatelizovat.

Přilnutí k řeholi, s jejím kajícím zaměřením, nás zavazuje neodvracet pohled od ukřižovaného a vzkříšeného Pána, abychom svůj život znovu přeorientovali na Něj, na jeho bezpodmínečnou Lásku, a byli schopni sebezapření, voleb v kontrastu s dobou, odvážných rozhodnutí, která často vyžadují hluboké oběti.

Vejděte těsnou branou (viz Mt 7,13)..., Čiňte pokání... (viz Mk 1,15).

Evangelijní vybízení k obrácení srdce se může uskutečnit i prostřednictvím nabídky Života Nejmenších, který, radikální i náročný, v předkládání hluboké proměny smýšlení a obnoveného způsobu chování, odhaluje svůj konečný smysl právě tím, že je zakořeněný v Kristově Lásce, která navrácí plný a hojný život.

MODLEME SE

Nemohu odtrhnout oči
Od tvého kříže. A to nejen proto, že vím, že na něm byl přibit můj
hřích,
Ale protože z té znetvořené tváře,
z propasti tvé bolesti,
mě nepřestává zaplavovat neúprosný pramen
Lásky.

Tvá Láska,
velká, silná, bez hranic.
Láska, kterou jsi mne zahrnul,
Láska, které rozehřála mé srdce,
která stále hoří v hlubině mého bytí...

A tuto Lásku nyní žádáš ode mne...
Ale nebude velká, nebude silná,
nebude bez hranic,
má láska.
Vrátí se, snad, na onen kříž,
projde ještě jednou tvými ranami
aby znovu vyprýštila z tvého boku
jako obnovený pramen.
A tehdy ve mně a okolo mě
Bude Život.

Oficiální internetové stránky Třetího řádu Nejmenších
www.terziariminimi.it